Łódź 24. I. 1956

Droga, Kochana Koleżanko!

Niezmierną radość sprawił mi list Pani, tym cenniejszy dla mnie, że pochodzi od Koleżanki!

Serdeczne i gorące przyjęcie moich wystąpień w Warszawie – przez szeroką publiczność, jest dla mnie nagrodą za wszystko co wycierpiałam w tej dygresji właśnie z tej mojej, tak bardzo kochanej Warszawie.

Najserdeczniej więc dziękuję, całuję Panią za ten piękny, koleżeński odruch.

Maria Malicka

P.S. Do Pani Franiszkiej zabieram również serdeczne pozdrowienia za stołu uznania. „Maciupeństwo" moje, Małgosia, zdaje z tym roku maturę i idzie z moje ślady. Ja.